

عنوان مقاله:

تاملاتی در وجوه ترجمه (نا) پذیری شعر معاصر فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناخت، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

فاطمه راکعی - پژوهشکده زبان شناسی / پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

ترجمه در ارتباط میان فرهنگ ها نقشی اساسی ایفا می کند. متون ادبی نیز در انعکاس اندیشه، عواطف و تخیل انسان ها، جای گاهی ویژه دارند؛ اما ترجمه‌ی متون ادبی، خاصه شعر، همواره محل بحث و چالش بوده، به نحوی که بسیاری از مترجمان و صاحب نظران، اصولا شعر را ترجمه ناپذیر می دانند. امروزه «مطالعات ترجمه» در جای گاه حوزه ای بینارشته ای، با هم کاری رشته های مختلف علمی، از جمله زبان شناسی، ادبیات و فلسفه، به مسئله ی چپستی، چرایی و چه گونه‌ی این نوع از ترجمه می پردازد و آرای مختلفی را تاکنون درباره ی ترجمه‌ی شعر ارائه داده است. هدف مقاله ی حاضر، مطالعه‌ی آرا و نظرات درباره ی ترجمه (نا) پذیری شعر، بررسی این دیدگاه ها و درنهایت، بررسی وجوهی از ترجمه پذیری و ترجمه ناپذیری شعر معاصر فارسی به زبان انگلیسی، با درنظرگرفتن متغیرهای موثر بر آن است. براساس یافته های این پژوهش، محتوا و پیام و ابداعات بیانی و زیبایی شناختی، نمادها و استعاره ها (عناصر جوهری شعر) و هم چنین، تلمیحات و اشارات تاریخی و فرهنگی (مسائل فرهنگی و اجتماعی) ترجمه پذیرند؛ آن چه سبب تلقی ترجمه ناپذیری از شعر شده است، عمدتا موارد موسیقایی، هم چون وزن و قافیه و جناس و نیز موارد بسیار درهم تنیده ای از معنا و آواست که ترجمه اش دشوار است؛ هرچند به استناد آن ها، نمی توان شعر را در کلیت آن «ترجمه ناپذیر» تلقی کرد.

کلمات کلیدی:

ترجمه پذیری، ترجمه ناپذیری، شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1512103>

